Дощі аж хлюпають...

Василь Грінчак

Дощі аж хлюпають —
прийшла пора червнева,
Схилилися вусаті ячмені,
А над полями блискавка вишнева
Ще б'є і трусить хмари наливні.
Гуркоче грім, і колос у пшениці
Здригається на росянім стеблі.
Ще не було такої громовиці,
Такої благодаті на землі.
Жита стоять стіною попід гаєм,
Неначе в оксамитовім вінку.
Ще б сонечка! Тоді зерно засяє,
Немов бурштин, у кожнім колоску.